

Bývalo tu hezky

Každý rok horší a horší! Ptáte se co? Kácení stromů, na každém rohu budovy, všude odpadky, auta, co jezdí sem a tam, a mnoho různých věcí.

Lidé už dávno překročili hranice.

Já jsem Zob a jsem pelikán. Žiju, teda žil jsem si, pohodlně na pláži a mám menší rodinu. Dvě děti. Kiri a Víky. Jejich maminka se jmenuje Beg.

Celý příběh začal už dávno. Zrovna zvonilo poledne a tak krásný den zde dlouho nebyl.

„Co to tu hrome u všech pelikánů piští?“ vykřikla na mě Beg, aby překřičela ten strašlivý zvuk.

Vykoukl jsem z hnízda. LIDI! Přijížděli obrovským autem, co vydávalo hrozný zvuk. Viděl jsem, jak je z toho Beg na nervy. A nejen z toho. Zrovna jsme totiž netrpělivě čekali, až se nám vylíhnou naše miminka. „Poletím pro něco na zub,“ navrhl jsem, aby se uklidnila.

Vyletěl jsem z hnízda. Vydal jsem se co nejdál od břehu, protože tam jsou zaručeně ty nejlahodnější ryby. A Beg si rozhodně zaslouží to nejlepší. Obzvláště nyní. Po náročném letu jsem přešel k plachtění. Vznášel jsem se takto asi hodinu, když se mi najednou zdálo, že se mi nějak zvláště dýchá. Musel jsem si dát pauzu, a tak jsem přistál do moře a plul. Myslel jsem, že to je tím stresem z dětí nebo třeba tím, že jsem starší. Po pár minutách mi ovšem došlo, že to je asi tím vzduchem.

Dal jsem si tedy pauzu a usnul jsem, když vtom se ozvala příšerná rána.

Chci roztáhnout křídla, nejde to.

Křídla se umazala zvláštní černou lepkavou hmotou.

Neuměl jsem s nimi pohnout. Zpanikařil jsem! Začal jsem hulákat a marně jsem doufal, že si tak pomůžu. NEPOMOHL! Černota mi zavřela zobák a já nemohl dělat NIC.

Zbývalo mi jen čekat na to, až mě ta nechutná tmavá hmota pohltní. Zanedlouho se mi k sobě slepily i oči a smrt mě konečně vysvobodila z mého utrpení.

Dnes vím, že to způsobila ropa. Jediné, co mě teď těší, je to, že můžu dohlížet na mé děti a pokusit se je varovat před čímkoli zlým. Ani nechci pomyslet na to, jak jim a Beg muselo být, když jsem se nevrátil.

Sto procentně nejsem jediný, komu se to stalo. A přitom by stačilo, aby se lidé alespoň maličko snažili. Třeba třídili odpad. Nebo šetřili papírem. Nebo někdy šli do školy pěšky. Dá se toho přece udělat mnoho. Jen chtít.

Autor: Rozálie Lévyová

Název práce: Bývalo tu hezky

Obor: literární

Kategorie: žáci 2. stupně ZŠ

Věk: 13 let

Třída: 6.

Název školy a adresa: ZŠ T. G. Masaryka Opava, Riegrova 13, Opava

Kontakt na pedagoga: Mgr. Petra Moravcová, tel. 605 105 497,

petra.moravcova@zstgm.opava.cz